

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 6. S. Cunegundis Secessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

condemnationis & Fidei professionem recipere affirmantibus præceptum, ut, quo modo possent, saltem crucem manu sua formando subscriberent. Tandem omnes, qui Synodo interfuerant, Gratias Deo agentes, accepta Episcopi Benedictione recesserunt. Gerardus Episcopus deinde hujus Concilii Acta misit cuidam Episcopo vicino, quem Renaldum Leodiensem fuisse credunt, ut moneretur, nequissimos esse istos hæreticos. Nam ille, cum in ipsius Diœcesi existentes venenum Doctrinæ suæ astutissime texissent, impunitos dimiserat. In illa epistola addit Gerardus: *Cum illi, quos Hæretici hac miserant, ad seducendos & depravandos alios, vinculis dati fuissent, in quaestione solertiissime dissimulabant, nec etiam adbita tormenta exprimebant verum, donec convicti ab illis, quos Hæresi sua pæne infecerant, errorum suorum partem nobis confessi sunt.*

§. VI.

S. Cunegundis Secessus.

In Germania Cunegundis Imperatrix, S. Henrici Conjugis sui obitu a vinculo matrimonii liberata, in Monasterium Confugiense, quod ab ipsa fundatum in Hassia prope Cassellas situm erat, se recepit; ubi cum in ipsa anniversaria die transitus S. Henrici, decima quinta Julii, an-

vit. n. 7. Sæc.
6. Ben. p. 40.

N 5

no

Sæculum XI. no 1025. Ecclesiam ab Archiepiscopis &
A.C. 1025. Episcopis consecrari voluisset, inter Mis-

farum Solemnia omni illo cultu, quæ Ma-
 jestatem Imperialem decebat, ornata ad
 Altare processit, & primo particulam ve-
 ræ Crucis obtulit. Mox perlecto Evan-
 gelio, abjecta Regali purpura, tunicam
 fuscā, quam ipsa sibi suis manibus ope-
 rata fuerat, ab Episcopis benedictam, in-
 duit, refecari sibi capillos, qui ad ejus
 honorem in monasterio servati, jussit,
 velumque & anulum ab Episcopis acce-

*Pont. Rom.
 de consecr.
 Virg.*

pit, preces in consecratione solemnī Vir-
 ginum dici solitas succinens. Ita mona-
 sticum Institutum professa reliquos, qui-
 bus superstes fuit, annos quindecim in
 monasterio illo transegit, simplex Monia-
 lis, omnibus Sororibus subiecta, sine
 ostentatione humilis. Cum artis phry-
 giæ esset peritissima, & in distinguendis
 auro gemmisque vestibus nulli inferior,
 laborabat manibus suis, sciens, ut ait vi-
 2. Theff. 3. tæ ipsius auctor, scriptum esse: *qui non
 operatur, non manducet.* Divino Spon-
 so semper vel orans vel legens colloque-
 batur, aut certe aliam sororem legentem
 auscultans. Ægrotas invisebat, paupe-
 rum curam nunquam deponebat. Tan-
 dem vigiliis & vitæ rigore consumpta,
 tertia Martii anno millesimo quadragesi-
 mo sanctam animam Creatori reddidit,
 postquam prohibuisset, ne ulla pompa
 cor-

corpus suum conderetur, atque Bamber-^{Sæculum XI.}
gæ ad latus Imperatoris Conjugis sui se-^{A.C. 1025.}
pulta est. (*) Ceterum pluribus mira-^{Martyr. Ro.}
culis post fata claram Ecclesia, ipsa obi-^{3. Mart.}
tus die, honorat.

§. VII.

Concilium Ansanum.

Eodem anno millesimo vigesimo quinto
Ansæ prope Lugdunum celebratum^{tom 9. Conc.}
est Concilium, cui Episcopi duode-^{p. 859.}
cim interfuere, videlicet, Burchardus
Archiepiscopus Lugdunensis, Archiepi-
scopus Viennensis, qui & ipse Burchar-
dus vocabatur, Archiepiscopus Tarenta-
siensis, tum Episcopi Augustodunensis,
Matisconensis, Cabilonensis, Antissiodo-
rensis, Valentinus, Gratianopolitanus,
Ucetienensis, Augustensis, & Maurianen-
sis. Dum igitur Episcopi multa ad cau-
sas Ecclesiasticas & utilitatem commu-
nem populi tractant, surgens in medio
Congregationis Episcopus Matisconensis
contra Burchardum Archiepiscopum
Viennensem querelam movit, quod sine
licentia & assensu suo Monachis in Dice-
cesi Matisconensi, nempe in Monasterio
Cluniacensi, contra Canonum instituta,
Ordi-

(*) Hic Palatius ex Krantzio: Cunegundis
porro cum post aliquot annos tumularetur, vox
de Cælo intonuit:

Cede Virgini Virgo locum.